

Universitätsbibliothek Paderborn

M. Fabii Quintiliani Institutionum Oratoriarum Libri Duodecim

Summa diligentia ad fidem vetustissimorum codicum recogniti ac restituti

M. Fab. Quintiliani Declamationes Undeviginti. M. Fabii Avi Et Calpurnii
Flacci Declamationes. Auctoris Incerti Dialogus De causis corruptae
Eloquentiae - Cvm Variorum Notis

Quintilianus, Marcus Fabius

Lugd. Batav. ; Roterodami, 1665

CCCIII. Proditionis rei, fortes.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12889

res, ¹ & Cimoni illi, ² qui patris corpus vicario corpore redemit, crimen darent. Sed indicavit populo, quare venisset in ludum non pugnaturus. Tunc ut notius fieret exemplum, tum te, popule, iudicii tui poeniteret. Quomodo postea vixit? quam frugaliter acquisivit? quam parce? quam laboriose? Ausim dicere neminem sic ex hoc ordine, nec ex alio.

CCCIII.

Proditionis rei fortes.

PRODITIONIS REI CAUSAM DE VINCULIS DICANT. Qui rei facti erant, ruptis vinculis fortiter fecerunt. Præmio petunt, ut soluti causam dicant.

S E R M O.

An reis dandum præmium, an proditionis reis, an his quos non civitas armavit, an contra legem dandum sit, & hanc legem, & hoc tempore, an tollatur summa legis, etiam si vis extenuetur qua mente petant, quid utilius.

CCCIV.

Tria præmia divitis sacerdotis.

SACERDOS TRIA PRÆMIA ACCIPIAT. VIRO FORTI PRÆMIUM. Divites sacerdos inimici pauperis filium sacrilegum, uno præmio liberavit. Eundem in adulterio damnatum, secundo præmio absolvit. Bello patriæ, pauper fortiter fecit, filius ille deseruit. Vult eundem tertio præmio sacerdos liberare, petit præmio vir fortis pater, ut occidatur.

DECLAMATIO.

UTra lex antiquior? belli utique prior. Sacerdotium, pacis res est. Tua ad unum pertinet, hæc ad omnes.
Mihi

¹ *Et Cimoni illi.*] Cimon filius fuit Miltiadis, cujus damnati peculatus, & in vinculis mortui, cadaver obligatum pro multa vicario corpore redemit ut sepeliret. Hunc Cimonem Callias postea redemit, & ei filiam suam collocavit, quam cum Cimon in adulterio deprehensam occidisset, ingrati eum Callias accusavit. Seneca lib. 9. declam. 1. & lib. 5. controv. 25. Sed hæc paullo aliter narrantur à Plutarcho in vita Cimo-

nis. De sepultura Seneca alio loco, l. 8. declam. 4. Quid est miserius in vita, quam velle mori? quid in morte, quam sepeliri non posse? Omnibus natura sepulturam dedit: naufragorum, idem fluctus qui expulit: suffixorum corpora crucibus in sepulturam suam defluunt: eos qui vivi uruntur, poena uruntur, poena funerat, &c. *Erodus.*

² *Qui patris corpus vicario corpore redemit.*] Lege: *Isti accusatores & Cimoni illi.*